

Entrevista **Núria de Gispert**

Presidenta del Parlament de Catalunya. Aquesta barcelonina de 62 anys, exconsellera de la Generalitat i dirigent d'Unió Democràtica és la primera dona que presideix el legislatiu català. Dimecres passat va ser a Manresa, dia en què va accedir a aquesta entrevista, i ahir va tornar-hi per motius ignasians

«És molt difícil fer un projecte per sortir del túnel sota la dependència espanyola»

► La veterana dirigent creu que «la voluntat d'entendre'ns de principi dels vuitanta ja és molt difícil d'aconseguir»

Xavier Domènech
MANRESA

□ El fet que per primera vegada després de tots aquests anys hi hagi una dona a la presidència del Parlament de Catalunya, i també una vicepresidenta al Govern de la Generalitat, es pot interpretar com un avenç, però fins a quin punt no és també una coartada per mantenir el predomini masculí al Parlament, al Govern i als partits?

■ Jo no ho veuria així. Crec que aquests dos fets constitueixen un avenç i un acte de normalització democràtica. I significa que en l'àmbit de la política la paritat ha avançat moltíssim. Si mirem enrere, a la legislatura del 1980 hi havia set diputades; ara en tenim 59, que representen el 43%. Si mirem els altres parlaments autonòmics, o fins i tot el Congrés i el Senat recentment constituïts, que estan entre el 30% i el 35%, a Catalunya continuem estant davant. A Europa estan per sota del 35%. I en el conjunt de tot el món, és entre el 19% i el 20%. Catalunya és en primera fila.

Però encara és insuficient?

■ Sí. Si volem que aquests sostre de vida, que realment existeix, desaparegui, hem de continuar treballant, exigint i reivindicant. Però si més no en l'àmbit polític estem fent passos importants.

En això la política va al davant de la societat i de l'empresa?

■ En aquest, sí. També ha estat una mica més fàcil perquè fa pocs anys es va aprovar una llei de paritat. Llavors jo no era gaire partidària d'imposar la paritat per llei. Però ha servit per visualitzar que les dones són, com a mínim, igual de responsables i de preparades que els homes.

De totes maneres, a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, dels grans partits només un presentava una dona com a cap de cartell.

■ Això depèn de la situació de les dones dins dels partits. I si mira els portaveus dels grups parlamentaris, ja en tenim més; fa vint anys no era així. Actualment tenim dones portaveus a Iniciativa i a Esquerra, i la senyora Camacho com a presidenta de grup. Però les coses no s'aconsegueixen d'un dia per l'altre, sinó pas a pas.

■ Les dues dones en llocs de més relleu institucional, vostè i la vicepresidenta Joana Ortega, són d'Unió Democràtica

La presidenta creu que el Parlament reflecteix la societat i els diputats «hi porten el que preocupa la gent»

(UDC).

■ I la segona tinent d'alcalde de Barcelona, també. UDC sempre ha tingut una especial sensibilitat respecte d'aquest tema. Duran i Lleida ha intentat envoltar-se d'homes i dones preparats, i al final això es nota.

■ Un dia que li van preguntar per la independència va respondre que estava a favor de la independència econòmica. I l'altra?

■ Primer hem d'entendre l'econòmica. Hem de ser pràctics, i si les enquestes donen que el 75% dels ciutadans catalans estan a favor del pacte fiscal, que per a mi és la independència econòmica, tirem milles per aquí. A més a més és un projecte de país, del Govern i del Parlament, que requereix que tothom vagi com una pinya. Ara per ara toca això. Ja veurem què passarà.

■ Però el seu somni de país és el d'una Catalunya independent?

■ Ara com ara, no.

■ Ara com ara no és una data per a un somni.

■ Avui per demà, no li puc contestar. Miri, he conegut molt els bascos, en la meua etapa al Govern, i veia que tots els problemes econòmics que passàvem a Catalunya allà no els tenien. Va haver-hi algun moment en què van voler plantejar allò de l'estat propi, però mai més no se n'ha tornat a parlar. Si ara va al País Basc veurà que tenen el 8% d'atur, que tenen molta menys immigració que aquí (que significa una despesa molt més important per a Catalunya), i moltes empreses que van a establir-s'hi. Tenen, sí, l'altre problema (ETA) que jo no vull per a res. Però tenen una gran independència econòmica. Si Catalunya aconseguís això, potser no necessàriem res més.

■ També tenen un model econòmic diferent, de base industrial, que ha esquivat el totxo.

■ I una població tres vegades més petita, i unes condicions geogràfiques diferents, més positives per a Catalunya en època de bonança econòmica i menys

en temps de no bonança, perquè és el port on ve a parar tothom que necessita treballar. I això té aspectes positius i negatius. Hem tingut el problema del totxo però també molts avantatges empresarials i comercials, hem tingut ànim i creixement, hem estat un gran motor econòmic.

■ El juny de l'any passat, quan va haver d'entrar al Parlament en helicòpter, cosa que no li va agradar gaire...

■ Vaig valorar que era molt més important obrir el Parlament i impedir que guanyessin els que no ens volien deixar entrar.

■ Quan veia aquella gent anant contra el Parlament, va pensar que no havien entès res, o que sí que ho havien entès i portaven molt mala intenció?

■ Entre els milers que hi havia allà van poder més els violents, encara que fossin minoria, que els que només volien manifestar-se. Vaig pensar: què estem vivint? Si estan demanant democràcia i ens impedeixen entrar a la institució més democràtica, aquesta

«Continuem estant davant del Congrés i el Senat i de la mitjana europea quant a presència de parlamentàries»

«No era gaire partidària d'imposar la paritat per llei, però ha servit perquè moltes dones hagin fet el pas»

«Si les enquestes donen el 75% dels ciutadans a favor del pacte fiscal, tirem milles per aquí»

«Al País Basc hi ha molt menys atur, menys immigració i moltes empreses que van a establir-s'hi»

«Per iniciar-se, convido els ciutadans a presenciar una sessió de control del govern, que és molt dinàmica»

«Tenim una obligació molt gran de ser transparents i de millorar més els circuits de qualitat democràtica»

gent no ha entès res, o no saben el que demanen. Quan veus en vídeo els insults i les agressions als diputats, penses que aquella actitud és condemnable.

■ L'any 1980 el Parlament acabat d'estrenar feia molta il·lusió, però d'abxò ja en fa 32 anys. Hi ha hagut un distanciament entre els ciutadans i la institució?

■ Segur, però per diverses raons. Una primera i molt normal és que el 50% de la població actual no va votar ni la constitució ni l'Estatut, perquè eren massa joves o encara no havien nascut. Els parles de la guerra civil i de la mort de Franco i els sona igual de lluny. Aquest és un fet que separa generacions, i que s'ha de corregir amb l'educació. I una altra raó és que després de 32 anys de democràcia, com passa a molts altres països europeus, és lògic que hi hagi una certa desafecció, més respecte dels polítics que de la política. Aquí hi tenim una obligació molt gran de ser trans-

PARLA A LA PÀGINA 3 ►

▶ VE DE LA PÀGINA 2

parents, de millorar els circuits de qualitat democràtica, i de provar de convèncer la gent jove que la millor manera de canviar les coses és implicar-se, però per la via democràtica.

■ La darrera vegada que el Parlament va fer una cosa realment engrescadora va ser quan va aprovar el projecte de reforma de l'Estatut.

■ El 30 de setembre del 2005.

■ Fa sis anys i mig. El Parlament no hauria de ser més engrescador? No va darrere dels esdeveniments?

■ Crec que no, i a més a més, amb les noves tecnologies, els debats són molt accessibles per comprovar-ho. El Parlament és un reflex de la societat, els seus diputats representen diferents ideologies i posicions i porten a la cambra el que preocupa la gent: es parla de crisi econòmica dia sí, dia també, de l'educació, de la salut, de les retallades, de les infraestructures... de tot.

■ Si un ciutadà normal entra al canal de vídeo en directe de la web parlament.cat i es posa a mirar i escoltar un ple, creu que allò l'engrescarà, o que dirà: no entenc res?

■ El convido, per començar, a presenciar una sessió de control del govern, perquè és molt dinàmica. Durant una hora i escaig es fan preguntes als diferents membres del govern, que duren un màxim de cinc minuts, i després sis o set preguntes al President. I a més a més s'hi pot veure als principals responsables polítics dels partits. Jo els convido a presenciar-ho, perquè és una manera de començar a entendre els debats polítics. Després, si de cas, ja tindran oportunitat d'entrar en debats més específics sobre temes que els interessin.

■ El Parlament és car?

■ El pressupost s'ha anat reduint i reduint, perquè el Parlament no pot viure d'esquena a la societat. Del 2008 fins ara mateix, ha passat de 80 milions a 52.

■ On hem d'anar per saber quant cobra cada diputat?

■ A la web del Parlament, on consten les percepcions per categories i les dietes que cobren segons si són de Barcelona o de fora [http://www.parlament.cat/composicio/regim_economic.pdf]. Des de l'aprovació del nou reglament, el 2006, la discussió i votació d'aquestes quantitats és pública.

De Gispert afirma que la cambra dóna exemple d'austeritat

Visita a les instal·lacions de Regió7

▶ La presidenta del Parlament de Catalunya va visitar la seu central Regió7 en la seva estada de dimecres passat a Manresa, on va presidir un homenatge al jurista Víctor Ferrer, i ahir va tornar a la ciutat per un acte relacionat amb sant Ignasi (vegeu pàgina 5). A la foto, De Gispert parla amb Marc Marcé, director del rotatiu, a la sala de redacció.

«Necessitem fer un pas endavant, i el pacte fiscal reuneix les condicions»

▶ Opina que «ens ha caigut la bena dels ulls i hem vist que, quan a ells no els interessa, Catalunya sobra»

X.D. | MANRESA

■ El de Catalunya no deixa de ser el Parlament d'una comunitat autònoma, quan els mercats ens diuen quant costa el deute, Brussel·les, quant déficit podem tenir, Madrid, quina part ens en toca, i quines lleis valen i quines no... Quan mira els diputats, no hi veu una certa cara d'impotència?

■ Sí, sobretot en aquests moments, perquè tens la impressió que és molt difícil establir un projecte de futur per sortir d'aquest túnel perquè la teva dependència no és només europea sinó també espanyola. Aquests dies, quan hem vist com des de l'administració de l'estat decideixen unilateralment quin ha de ser el percentatge de déficit de les comunitats autònomes, joestic bastant d'acord amb l'actual conseller d'Economia quan diu: parlem-ne! Perquè resulta que nosaltres estem fent els deures des de fa mes d'un any, quan altres autònoms, o l'estat mateix, no ho han fet. Segon: les autònoms, començant per Catalunya, tenim aquelles obligacions que creen més despesa: salut, educació i serveis socials. Que fàcil és determinar per part de l'estat un percentatge de déficit quan les teves despeses no són finalistes! No pot ser que es prenguin decisions unilaterals sense escoltar. També, aquesta impotència que sentim tots es deu a la situació de crisi global, sobretot quan a Espanya, del 2007 al 2009, no semblava que estiguéssim en crisi. Ara estem pagant els plats trencats. Quan altres països van entrar de seguida a treballar per sortir de la crisi, nosaltres vam començar a fer-ho a final del 2010.

■ Avui Catalunya és un país crispat. Per al pacte fiscal o el que sigui, és ara o mai? És ara quan es poden prendre decisions valentes, i quan passi, potser ja no?

■ El moment que estem vivint ha ajudat que moltíssima gent es conscienciés que el tema fiscal

era realment molt important. Fa deu anys era un tema més polític i menys social. Ara la ciutadania i la societat civil són molt conscients, i en aquest sentit és un bon moment. També ho és des d'un punt de vista nacional, perquè després del resultat del procés estatutari ens hem quedat amb la necessitat de fer un pas endavant, i el pacte fiscal en reuneix moltes característiques. Però un pacte és un acord entre dos. Les decisions que es poden prendre aquí, que cal prendre-les en aquesta legislatura, però hi ha un govern de l'estat espanyol amb majoria absoluta, fet que no ajuda gaire, i la gallina dels ous catalana, encara que ara passi moments baixos, tornarà a ser motor econòmic i voldrà que continuï contribuint la solidaritat com fins ara. Per tant, segur que posaran molts pals a les rodes. Però tot i això és el moment, per com vivim la crisi i perquè tenim una majoria de catalans i catalanes a favor.

■ Estem en un moment de compte enrere? La involució política a Espanya ha arribat per quedar-se?

■ És més fàcil de diagnosticar si mires els darrers 32 anys. Tant amb el PP com el PSOE, la voluntat recentralitzadora sempre hi ha estat. A la dècada dels 80 es van aconseguir més del 80% de les competències de l'Estatut del 79, i aquest és un balanç molt positiu; passat aquest període van començar els problemes. I quan Catalunya va reeixir més positivament va ser quan tant el PSOE com en PP van necessitar els vots dels catalans per governar.

■ Per tant, això té alts i baixos? Perquè fa la sensació que és tota la societat espanyola la que ha adoptat una postura.

■ La societat espanyola ha tingut molts d'aquests moments, però els té perquè algú l'empeny: alguns mitjans, o el govern de torn. La voluntat d'entendre's de principi dels vuitanta ja és molt difícil d'aconseguir, i si ens hem d'entendre és per necessitat, perquè a Catalunya ens ha caigut la bena dels ulls i hem vist que quan a ells no els interessa, sobrem.

CARPE DIEM

NISSAN JUKE
1.6i Acenta 117 CV per

15.350€

SANFELIU MOTORS
• Manresa

SANFELIU AUTOMOCIÓ

• Igualada
• Martorell

També
QASHQAI+2
amb 7 places

NISSAN QASHQAI
1.6i Acenta 117 CV per

17.500€

Juke: Consum mixt: 6 l/100 km. Emissions de CO₂: 139 g/km
Qashqai: Consum mixt: 6,2 l/100 km. Emissions de CO₂: 144 g/km

*PVP recomanat per a Nissan Juke 1.6i Acenta 117 CV (86 kW), Nissan Qashqai 1.6i Acenta 117 CV (86 kW) a la P. neta B, que inclou: PFP, tripipla IVA i IEMDT. Oferta vàlida per a particulars per comprar un Nissan Juke i Nissan Qashqai, lliurant un vehicle amb més de 10 anys d'antiguitat, propietat del comprador dins de la garantia 6 mesos. PLA NISSAN RENUEVA amb descompte variable per a la gamma Piu, Mira, Note, Juke, Qashqai i Qashqai+2. No compatible amb altres campanyes i valid fins al 31/3/12. Per a més informació vine a la concessionària Nissan més propera. La imatge mostrada no sempre coincideix amb el model anunciat.

PLA NISSAN
RENUEVA